

deres Side ikke viser særlig Betænelighed, naar det gælder fattige Arbejdere, medens jeg er temmelig overbevist om, at man, hvis det havde drejet sig om en Mand, hvis Bedragerier maatte løb op til Hundreder af Tusinder Kroner, vilde have haft større Betænelighed, vilde have forlangt større Bevisligheder o. s. v. forinden man havde forhindret ham i at slippe ud af Landet.

I samme Forbindelse vilde jeg gerne tillade mig at bemærke, at naar vi her skulle vedtage et Budget for Statshusholdningen, er det jo sikkert, at der findes en Række Udgifter, som vi kunne siges at være tvungne til at bevilge, men i det store og hele er dog Forholdet det, at vor Behandling af Finansloven vil og maa blive præget af den Tillid, vi have til dem, der skulle benytte Finansloven, vil blive præget af den Tillid, vi kunne nære til Regeringens Handlemaade ved Administrationen af Finanslovens mange forskellige Poster og store Beløb, og i den Retning gælder det jo om ikke mindst at have Tillid til, hvorledes Retfærdigheden udøves. Jeg mener, det maa være en Regerings Opgave og Blygt nøje at følge Begivenhederne inden for Landets Omraade, nøje at følge de Ønster og Rørelser, der kunne ytre sig hos Befolkningen, og søge at sætte sig i Rapport til disse, søge at være det Organ, der ordner de Forhold, som i Øjeblikket vise sig at være skæve og urette. I den Anledning vil jeg gerne tillade mig at erindre om, at der påstodes her i Kjøbenhavn i Foraaret en Begivenhed, som satte Sindene i meget stærk Bevægelse.

En højere Embedsmand i vort Politidøde for egen Haand, en Embedsmand, som havde under sig et Felt af meget delikat Natur. I den Anledning maatte der naturligvis foretages en Undersøgelse, og dette Selvmord gav Anledning til, at der fra mange Sider fremkom meget stærke Sigtelser for, at alt inden for den paagældende Stat ikke var, som det burde være, og dette førte med sig, at man i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses ene Afdeling, Borgerrepræsentationen, for sit Vedkommende vedtog at henstille til Justitsministeren at lade nedlægge en Kommission til at undersøge hele dette Forhold.

Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Justitsminister, hvor vidt han er i sine Overvejelser i saa Henseende, idet jeg søger til, at det der er sket siden dette Døds fremkom, ikke i nogen Maade kan tjene til at berolige Sindene med, at alt skulde være, som det bør være, inden for det omhandlede Omraade. Tværtimod have de Undersøgelser, som paa

Justitsministeriets Foranstaltning ere foretagne af en Kriminalretsassessor, godtgjort, at der var ikke lidt Hold i de Sigtelser, der fremkom over for de paagældende Embedsmænd og Betjente for at have misbrugt deres Myndighed, modtaget Bestikkelser o. s. v. Og det er saa meget mere Grund til at ønske dette Forhold særlig undersøgt, som de Undersøgelser, der ere foretagne af de paagældende ansvarlige Embedsmænd paa de første Stadier, have vist sig aldeles uforsvarende. Der fremkom straks efter Katastrofen en Erklæring fra Kjøbenhavns Politidirektør, der gik ud paa, at den paagældende Embedsmands Selvmord maatte skyldes et mere privat, illegitimt Forhold i Forbindelse med Skyld, men at der ellers ikke var noget i Vejen. Senere fremkom der en mere officiel Erklæring, hvori det paastodes, at de Undersøgelser, Politidirektøren og den konstituerede Politinspektør havde foranstaltet foretagne, viste, at Paastanden om, at Staten paa Grund af Pengebegunstigelser og Bestikkelser skulde have handlet urigtigt over for den paagældende Kvinde, maatte anses for fuldstændig grundløs. Det var en Erklæring, som fremkom officielt, og som altsaa skulde godtgøre Resultatet af Politidirektørens og den konstituerede Politinspektørs Undersøgelser efter fire Ugers Forløb. Nogen Tid efter fandt, som jeg nævnte for, Justitsministeren Anledning til at henvide Sagen til Undersøgelse ved en Kriminalretsassessor, og dette førte da med sig, at en Mand, en Overbetjent, fik Orlov — han har Orlov endnu — og at en anden blev ansat som hans Stedfortræder, midlertidigt, som Overbetjent, men at den paagældende Assessor et Par Dage efter fandt sig foranlediget til at arrestere Manden og dekretere Tiltale mod ham og en anden Betjent. Der er altsaa i mine Tanker ganske god Grund til at forlange, at hele den Sag bliver undersøgt, da det synes, at den paagældende Embedsmand har været ude af Stand til at komme til Bunds i hele Sagen. Dernæst har det forbausset mig i meget høj Grad, at den højtærede Justitsminister, efter at det havde vist sig, at den konstituerede Inspektør ikke har været anderledes i Stand til at komme til Bunds i dette Forhold, til Trods derfor har fast ansat ham i Embede som Inspektør. Jeg synes, at der maatte være stor Betænelighed i saa Henseende hos Justitsministeren, og jeg synes det saa meget mere, som det er mig bekendt, at Justitsministeren, naar den omhandlede Materie, der vedrører Lovens af 10de April 1874, har været til Behandling her i Rigsdagen, bestandigt har støttet sig til, at man kunde være temmelig